

УДК 81'27'373.2

БАГАТОКОМПОНЕНТНІ ЖІНОЧІ ІМЕНА В ІМЕННИКУ ЛЬВОВА (ПЕРША ПОЛОВИНА ХХ СТ.)

Леся Луньо

*Львівський національний університет імені Івана Франка
вул. Університетська, 1, Львів, 79000, Україна
lesia-lu@ukr.net*

У статті розглянуто причини появи багатокомпонентних назв львів'ян. Матеріал дослідження, жіночий іменник парафіян церкви Св. Параскеви першої половини ХХ ст., отримано методом карткування метричних записів про народження. Розглянуто сімейні та церковні впливи на вибір імен, співвідношення цих імен із соціогрупою батьків новонароджених.

Ключові слова: багатокомпонентні імена, соціогрупа, вибір імені, Львів, антропонімна мода.

Антропонімна система кожного народу, як правило, зазнає впливів зовнішніх чинників, тому в загальній ономастиці є окремий маловивчений розділ *соціальна ономастика*, предметна сфера якого міститься на перетині із соціолінгвістикою [1: 17]. Оскільки проблем соціальної ономастики не окреслено, у статті розглянемо суспільну природу власної назви на прикладі становлення іменника Львова. Це нове і для ономастики, і для соціолінгвістики питання висвітлимо на прикладі метричних записів про народження дівчат упродовж 1900–1943 рр., зроблених у львівській греко-католицькій церкві Св. Параскеви. Мета статті – систематизувати чинники формування багатокомпонентних назв львів'ян.

У мовознавстві вже є певний досвід вивчення соціальної природи власної назви. Скажімо, зарубіжні лінгвісти розглядали роль національного, етнічного, релігійного, політичного чинників, вплив статі, віку, соціогрупи, антропонімної моди [2–6]. Г. Мацюк вважає, що соціальну сутність імені в українському мовознавстві чи не вперше відзначено у програмі О. Курило для збирання етнографічних матеріалів (1923), яка містила розділ із приписами щодо збирання прізвищ, прізвищ сільських жителів з урахуванням віку, статі, сімейного статусу, освіти, місця проживання; розгляд цього питання хоча і підпорядковувався етнографії, однак принципи збору матеріалу важливі і для сучасної соціолінгвістики [7: 284–285].

Суспільну природу власної назви як мовознавчу проблему розкривав Є. Грицак у статті «Особові імена учнів Перемиської української гімназії» (1938), у якій соціальну мотивацію власного імені подано крізь призму важливих для сучасної соціолінгвістики зв'язків: мова міста – мова села, мова певної соціальної групи [7: 285]. Сьогодні онім як соціальний знак розглядають українські мовознавці, зокрема Л. Белей, Ю. Карпенко, Л. Масенко, Г. Мацюк, С. Медвідь-Пахомова, М. Худаша, П. Чучка [7–14]. Міські іменники пояснили Т. Буга, О. Горобець, О. Касім, О. Кравченко, Л. Шевчук [15–19]; у працях С. Брайченко, О. Павелко, О. Плюшко, Н. Свистун, І. Скорук розкрито спектр імен, антропонімну моду, національний та релігійний чинники [20–24]. І. Митнік у монографії «Antroponimia Wołynia w XVI–XVIII wieku»

[25] формулює соціолінгвістичну характеристику імені за допомогою категорій *національність, соціальний статус, стать*.

У статті суспільну природу власної назви розглянемо на матеріалі 1203 багатоконпонентних жіночих імен (1172 двоконпонентні імені, 30 триконпонентних та одне чотириконпонентне ім'я). Обираємо такі аспекти: 1) історія виникнення багатоконпонентних імен; 2) багатоконпонентні антропоніми та соціальний статус особи. Ці завдання опису іменника львів'ян першої половини ХХ ст. ще не були об'єктом лінгвістичного аналізу.

1. Історія виникнення багатоконпонентних імен

Трансформація структури імені відбувалася в межах змін усієї системи слов'янських особових назв від однолексемної системи – через розвиток і відбір антропонімоформул – до дво- та трилексемних систем офіційного іменування особи.

Подвійні імена з'явилися ще в дохристиянській Русі. Дитина, стаючи членом громади, одержувала нове ім'я, що відповідало її характеру або бажаним для батьків рисам. Окрім цього відомого імені, дитині давалося друге – несправжнє ім'я, яке могло бути непривабливим (наприклад *Блуд, Некрас, Слєп*) і виконувати функцію оберегу, плутаючи сили зла у віруванні «Прийде за одним, знайде іншого – і піде ні з чим» [9: 22].

Після історичного акту хрещення Київської Русі носії мови приймали християнські імена не одразу, а впродовж засвоєння нової християнської віри. Підтримані церквою і світською владою, нововведені християнські назви витіснили з офіційної сфери вжитку давні автохтонні слов'янські власні імена. Процес протистояння імен у практиці надання імені новонародженим та використання їх у повсякденному житті тривав довго: нове співіснувало або поєднувалося зі старим [13: 150].

Отож конструкція подвійних імен – колишніх слов'янських і нових християнських – виникла як ланка перехідного етапу під час зміни релігійного світогляду. Аналогічно пояснює подвійні імена болгарський дослідник історичної антропонімії Н. Ковачев: «Болгари на практиці діставали подвійні особові імена – офіційне, церковне і домашнє, слов'янське або протоболгарське» (цит. за [26: 46]). С. Пахомова висловлює думку, що ці імена у своїй суті не були подвійними, як, наприклад, у поляків, бо в мовленнєвій практиці використовувалося лише одне з них. «Паралельне існування у болгар двох імен – не можна також отожднювати із протосхіднослов'янською постхристиянською ситуацією, бо, по-перше, синхронне використання болгарами двох особових власних імен не витіснило споконвічні імена до рангу неофіційних; по-друге, подвійне функціонування імен фіксується на незначному хронологічному проміжку, внаслідок чого слов'янсько-християнська двоіменність не мала глибоких наслідків для болгарської антропонімії системи» [26: 46]. Про це свідчать збережені слов'янські за походженням імена в сучасному іменному репертуарі болгар, а також співвідношення слов'янських та християнських імен у різних соціальних групах через кілька століть після прийняття болгарами християнства.

Традиційним є подвійне найменування євреїв. За переказами, Бог вивів євреїв з Єгипту через збереження своїх єврейських імен. У іменнику ашкеназьких євреїв існує низка усталених іменних пар, які виникли в епоху середньовіччя. Як правило, другим іменем було Хаїм чи Хай, що означає «живий», «життя», і використовувалося для найменування важкохворих [27].

Подвійні імена зафіксовані в антропоніміконі сербів до 40-х рр. ХХ ст. Причина появи таких імен – кодування захисту або побажання найменованому [9: 38].

Зважаючи на ці факти, Л. Белей спростовує вузьке трактування двойменності як аргумент протистояння первісних та християнських імен [9: 38].

Існує думка, що конструкція подвійних імен ілюструє також номінацію в період переорієнтації релігійного світогляду [13: 150]. Поява таких найменувань у середовищі галицької шляхти руського походження, на думку М. Грушевського, була ознакою перехідного етапу полонізації та католизації Галичини у другій половині XIV ст. (цит. за: [28]). Схожий етап відбувся у Львові в першій половині XX ст.: якщо 1900 р. зафіксовано 237 записів про народження у греко-католицькій церкві Св. Параскеви, то в 1943 р. тільки 96. Зменшення актів хрещення у греко-католицькому обряді відбулося під впливом римо-католицького та православного віросповідання (в основу цих подій лягли політико-державні чинники).

2. Багатокомпонентні антропоніми та соціальний статус особи

Багатокомпонентна структура імені є носієм соціальної інформації – наприклад, виступає маркером належності до вищих прошарків. Так, у найбагатшому соборі Св. Юрія, осередку західноукраїнського духівництва, 13% новонароджених осіб жіночої статі у другій половині XIX ст. отримали подвійні імена, у цей час серед парафіян церкви Успення (були не такими заможними) подвійні та потрійні імена одержало 11% новонароджених, а в церкві Св. Параскеви, парафіяни якої належали до бідніших прошарків суспільства, – тільки 1,5% хрещених із подвійним ім'ям, і не зафіксовано жодної трикомпонентної назви. Цей матеріал дозволив російському мовознавцеві В. Ніконову зробити висновок про те, що подвійні та потрійні імена у другій половині XIX ст. були ознакою вищого соціального прошарку населення Львова [4: 20].

Щоб простежити за тенденціями першої половини XX ст., вдамося до жіночого антропонімікону парафіян згаданої церкви Св. Параскеви, беремо – іменники новонароджених дівчат, їхніх матерів, хресних матерів та повитух (серед носіїв останньої групи багатокомпонентні імена відсутні). Частки таких назв в іменнику хресних матерів становить менше як 1%, а в іменнику матерів – 1% (рис. 1). Тому звернімо увагу на іменник новонароджених дівчат (рис. 2).

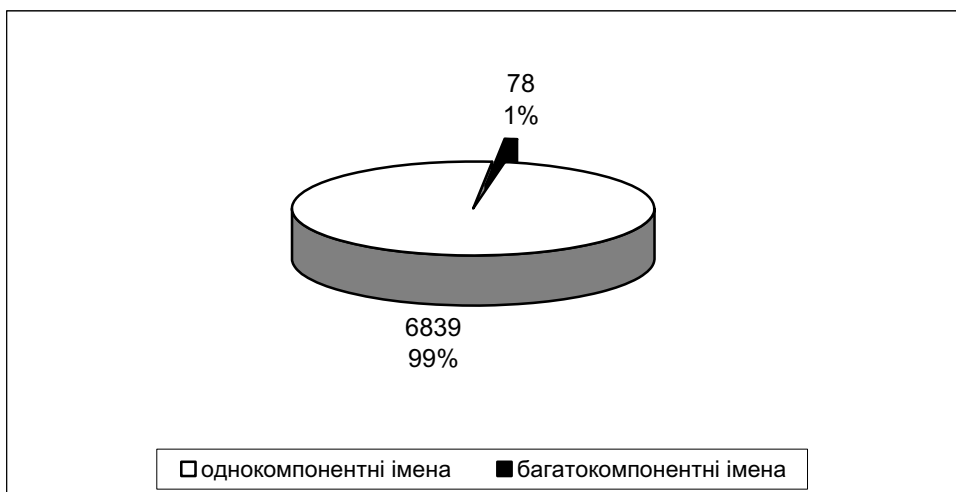

Рис. 1. Співвідношення іменників матерів

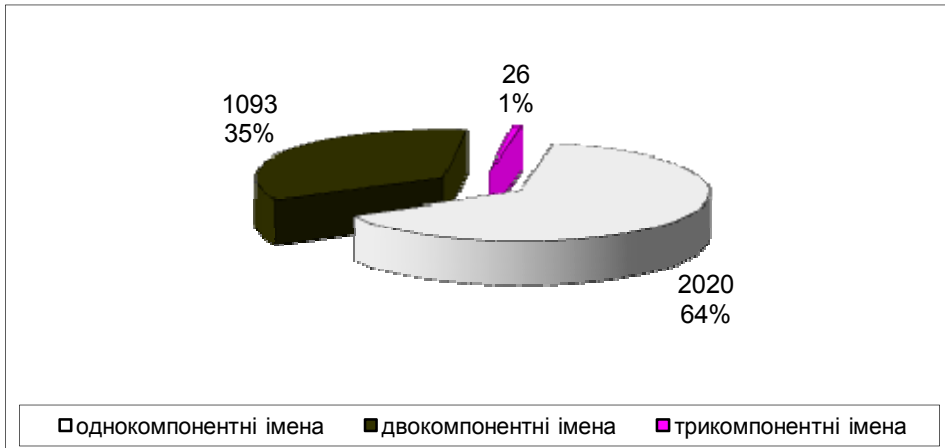

Рис. 2. Співвідношення іменників новонароджених дівчат (1900–1943)

Іменник парафіян церкви Св. Параскеви в XIX ст. виявляє розбіжність у структурі іменників двох поколінь (матерів і дочок), що зумовлено традицією найменування парафіян нижчого соціального статусу в XIX ст.: 93,8% новонароджених дівчат (потенційних матерів для I пол. XX ст.) отримали однокомпонентні імена.

Тотальна вибірка досліджуваного матеріалу дає змогу простежити щорічну динаміку структури імен новонароджених дівчат (рис. 3).

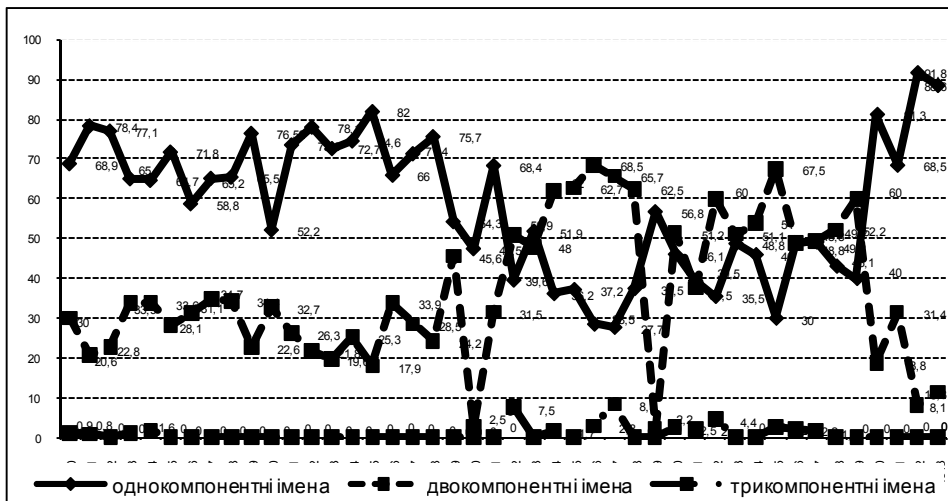

Рис. 3. Щорічна динаміка структури імен новонароджених дівчат (1900–1943)

Головна кореляція відбувалася між одно- та двокомпонентними іменами: спад кількості простих імен зумовлював збільшення в іменнику складних найменувань і

наваки. Трикомпонентних назв не зафіксовано; вони з'явилися паралельно до стрімкого росту двокомпонентних імен.

Роль соціогрупи та сім'ї. Іменник представників освітньої інтелігенції (учителі, професори гімназії, консерваторії) – це 20 метричних записів. Серед імен 70% двокомпонентних назв (*Любоміра-Зиновія, Lidia-Clementina*), 10% трикомпонентних (*Zoja-Maria-Irena, Olga-Maria-Irena*) антропонімів, 20% однокомпонентних назв (*Константина, Helena*).

У соціогрупі урядовців (62 записи) жіночий антропонімікон: 95,4% двокомпонентних імен (*Надія-Марта, Лідія-Оксана, Maria-Julia, Olga-Maria*) та одне трикомпонентне (*Zinaida-Maria-Lida*). Вибір багатокомпонентних імен посилював привілейований статус урядовців-українців (наприклад, у львівській адміністрації до 30-х рр. ХХ ст. 71% становили представники польського етносу).

Роль сім'ї у формуванні багатокомпонентних назв розглянемо на прикладі іменника новонароджених від матерів-одиначок (501 запис), які залишалися в межах соціуму, але перебували на маргінесі суспільного життя. Етнологи, історики, дослідники релігійних обрядів засвідчують, що дитина такої матері могла отримати ім'я, незвичне для цієї місцевості, немилозвучне, неестетичне [29: 195]. Однак іменник цієї соціогрупи містить 32,3% подвійних імен. Цей високий показник заперечує думку про те, що багатокомпонентні імена є ознакою представників лише вищих верств населення. Оскільки тенденція впливу іменника багатшого населення на іменник біднішого зафіксована вже в XV ст. [30: 47], то логічно, що у ХХ ст. вибір багатокомпонентного імені для дітей матерів-одиначок слугував для них засобом вивищення в соціумі.

Роль однайнаменування. Однією з причин появи багатокомпонентних імен було явище однойменності, що є залишком системи найменування в дохристиянський період. Віра в магічну, охоронну силу оніма, а також в Рода – патрона, охоронця сім'ї, зумовлювала антропонімну пов'язаність родини [31: 65–66]. В. Ніконов відзначив роль тенденції до однайнаменування з боку близьких родичів, сусідів, односельчан [4: 13]; дітей у Росії називали іменами пана та пані [4: 150], в Україні – іменами близьких родичів [30: 26]. У селянських сім'ях першого сина часто називали іменем батька, а першу дочку – іменем матері, визначаючи в такий спосіб прямих продовжувачів роду. Імена діда та баби діти одержували для збереження пам'яті про них; імена родичів – якщо хтось з них позитивно виділявся на тлі всієї родини [14: 80].

Антропонімікон парафіян церкви Св. Параскеви фіксує однойменність на матеріалі одно- і двокомпонентних назв. У випадку складних імен маємо часткову однойменність – одне ім'я використовується для найменування когось із родичів дитини та як один з компонентів складного антропоніма новонародженого: батько і син, матір і дочка, батько і дочка, хресні батьки та похресники тощо.

Ім'я хресної матері було найпотужнішим чинником вибору двокомпонентних імен: *Лідія-Олена, Vladimira-Antonina, Lidia-Clementina*. Можливо, це зумовлено вірою українців у те, що доля головних свідків Хрещення впливає на долю дитини [32]. Як порядні люди, хресні батьки передавали похресникові зі своїм іменем добре життя. Цей вплив здійснювався за гендерною ознакою: долю хлопчика прогнозувало життя хресного батька, долю дівчинки хресної матері. Жіночий двокомпонентний антропонімікон новонароджених фіксує більший вплив імені хресної мами, ніж хресного батька. Хресних батьків вибирали не за багатством, а за чеснотами, як це підтверджують метричні записи про соціальний статус хресних батьків. У багатьох

випадках виявляємо спільну робітничу професію батька дитини та хресного батька. Хресний батько міг належати до вищого прошарку населення і його ім'я виконувало роль другого компонента подвійного імені (*Francisca-Vladimira*). Вплив імен хресних батьків позначився на структурі двокомпонентного імені похресниці, де перший компонент – ім'я хресного батька, другий – ім'я хресної матері (*Stanislava-Albina*).

Поява двокомпонентних назв пов'язана також з роллю баби-повитухи в житті міського соціуму. Баба-повитуха як соціальна категорія у традиційній українській культурі в етимологічно первісному сенсі була пов'язана з відьмою – це та, що *відає*, володіє надзвичайними (езотеричними та раціональними) знаннями, недоступними іншим; ставлення ж до носіїв подібних знань могло змінюватись ситуативно, залежно від позитивних чи негативних наслідків їхньої дії [29: 221–222]. Проте в нашому випадку (I пол. XX ст., місто) присутність баби-повитухи при народженні дитини була обов'язкова (лише поодинокі записи не містять вказівки на неї). Ім'я баби-повитухи переважно фігурує як перший компонент подвійного антропоніма дитини, що підтверджує позитивну конотацію щодо цієї особи, підсвідоме/свідоме врахування її «незвичайних» можливостей (зазвичай першими компонентами слугували імена святих).

Стосовно внутрішньосімейної однойменності, то вибір багатоконпонентних антропонімів львів'ян більше мотивований іменем матері дитини, ніж іменем батька. Слід врахувати і факт потрійної суміжності імен у метричних записах, коли, крім матері та дочки, те саме ім'я могла мати хресна мама, баба-повитуха чи батько дитини та її хресний тато (у випадку відчоловічих імен): наприклад *Stephania*.

Принцип однойменності лежить також в основі вибору антропонімів з церковного списку імен. Релігійний чинник впливу на появу багатоконпонентних антропонімів має меншу продуктивність порівняно з одноконпонентними іменами. Серед більшості імен: *Марія-Стефанія*, *Віра-Надія-Любов*, *Joanna-Vanda*, *Zoja-Maria-Oxana* ім'я святого/святої становить першу частину двокомпонентного антропоніма: *Марія/Maria*, *Стефанія/Stephania*, *Іванна/Joanna*, що зумовлено великою кількістю святих з відповідними іменами у церковних календарях [33].

Тенденція формування багатоконпонентних імен тривала до 1940-х рр. Початок Другої світової війни спричинив її спад: тільки 10,4% новонароджених дівчаток отримали подвійні імена, потрійних взагалі не зафіксовано.

Найпоширенішими компонентами подвійних імен були імена-універсалії *Марія* та *Анна*.

Єдине чотириконтонентне жіноче ім'я фіксує латиномовний іменник 1922 р.: *Vladimira-Francisca-Irena-Stephania*. Компонент імені *Vladimira* гіпотетично зумовлений іменем хресного батька *Vladimir*.

Аналіз жіночих дво- та трикомпонентних імен першої половини XX ст. засвідчує вплив імені хресної матері (як найпотужнішого чинника формування цієї групи антропонімів), роль церковних імен, імен баби-повитухи (здебільшого слугували першою частиною імені), сімейних імен батька та матері, серед яких кількісно переважали імена матерів.

Перспективу дослідження питання про антропонімікон львів'ян вбачаємо в його розгляді з поняттями *спектр* та *частота* імен.

1. *Бондалетов В. Д.* Ономастика и социолінгвістика / В. Д. Бондалетов // Антропоніміка. – М. : Наука, 1970. – С. 17–23.
2. *Бондалетов В. Д.* Русская ономастика : учеб. пособие / В. Д. Бондалетов. – М. : Просвещение, 1983. – 224 с.

3. *Ивашко В. А.* Как выбирают имена / В. А. Ивашко. – Минск : Вышэйш. шк., 1980. – 174 с.
4. *Никонов В. А.* Имя и общество / В. А. Никонов. – М. : Наука, 1974. – 276 с.
5. *Суперанская А. В.* Общая теория имени собственного / А. В. Суперанская – М. : Наука, 1973. – 366 с.
6. *Rospond St.* O stosunkach językowych polsko-russkich w świetle onomastyki / St. Rospond. – Wrocław, 1973. – 30 s.
7. *Мацюк Г.* До витоків соціолінгвістики : соціолінгвістичний напрям у мовознавстві : монографія / Г. Мацюк. – Львів : Вид. центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – 432 с.
8. *Белей Л. О.* Ім'я для дитини в українській родині / Л. О. Белей. – Ужгород : Закарпатське крайове товариство «Просвіта», 1993. – 117 с.
9. *Белей Л.* Українські імена колись і тепер / Л. Белей. – К. : Темпора, 2010. – 128 с.
10. *Карпенко Ю. О.* Спроба футурологічної ономастики (чоловічі імена) / Ю. О. Карпенко // Логос ономастики : наук. журн. – 2008. – № 2. – С. 25–28.
11. *Масенко Л. Т.* Українські імена і прізвища / Л. Т. Масенко. – К., 1990.
12. *Медвідь-Пахомова С. М.* Еволюція антропонімічних формул у слов'янських мовах / С. М. Медвідь-Пахомова. – Ужгород, 1999. – 248 с.
13. *Худаш М. Л.* З історії української антропонімії / М. Л. Худаш. – К. : Наук. думка, 1977. – 236 с.
14. *Чучка П. П.* Антропонімія Закарпаття: монографія / П. П. Чучка. – К., 1969. – 669 с.
15. *Буга Т.* Динаміка сільського іменника (на матеріалі жіночого антропонімікону Центральної Донеччини) / Т. Буга // Науковий вісник Чернівецького університету : зб. наук. пр. Вип. 354–355 : Слов'янська філологія. – Чернівці : Рута, 2007. – С. 108–113.
16. *Горобець О. О.* Динаміка жіночого іменника першої половини ХХ століття у місті Проскуріві / О. О. Горобець // Studia Slavakistica. Вип. 9 : Ономастика. Антропоніміка : зб. наук. ст. / [упоряд. і відп. ред. : С. Пахомова, Я. Джоганик]. – Ужгород : Вид. Олександри Гаркуші, 2009. – С. 127–135.
17. *Касім О.* Про динаміку українських особових імен Одещини / О. Касім // Мовознавство. – К., 1990. – № 3. – С. 26–31.
18. *Кравченко Г. В.* Динаміка чоловічого іменника м. Донецька в українських та міжнародних сім'ях / Г. В. Кравченко // Актуальні питання антропоніміки. – К., 2005. – С. 123–129.
19. *Шевчук Л.* Динаміка найуживаніших жіночих імен м. Іллічівська / Л. Шевчук // Науковий вісник Чернівецького університету : зб. наук. пр. Вип. 354–355 : Слов'янська філологія. – Чернівці : Рута, 2007. – С. 269–273.
20. *Брайченко С.* Улюблені чоловічі імена Одеської області / С. Брайченко // Мовознавство – 1998. – № 4/5. – С. 18–21.
21. *Павелко С.* Чоловічий іменник м. Косова в діахронії / С. Павелко // Науковий вісник Чернівецького університету : зб. наук. пр. Вип. 354–355 : Слов'янська філологія. – Чернівці : Рута, 2007. – С. 202–205.
22. *Плюшко О.* Кількісно-якісний спектр чоловічих імен м. Кіровограда / О. Плюшко // Науковий вісник Чернівецького університету : зб. наук. пр. Вип. 354–355 : Слов'янська філологія. – Чернівці : Рута, 2007. – С. 215–220.
23. *Свистун Н.* Чоловічий іменник міста Тернополя другої половини ХХ століття (рідкісні імена) / Н. Свистун // Studia Slavakistica. Вип. 9 : Ономастика. Антропоніміка : зб. наук. ст. / [упоряд. і відп. ред. : С. Пахомова, Я. Джоганик]. – Ужгород : Вид-во Олександри Гаркуші, 2009. – С. 205–210.
24. *Скорук І.* Характеристика чоловічого іменника м. Луцька в ХХ ст. / І. Скорук // Мовознавство, 1999. – № 2/3. – С. 35–42.
25. *Мутнік І.* Antroponimia Wołunia w XVI–XVIII wieku / І. Мутнік. – Warszawa, 2010. – 412 s.
26. *Пахомова С.* Історія болгарської антропосистеми у слов'янському контексті / С. Пахомова // Науковий вісник Ужгородського університету. Сер. Філологія. – Ужгород, 2004. – Вип. 10. – С. 46–49.
27. *Україна молода* [Електронний ресурс]. – Доступно з: <http://www.umoloda.kiev.ua>.

28. *Зазуляк Ю.* Rebaptizatio ruthenorum: подвійні імена та конфесійно-культурна ідентичність шляхти руського походження в Галичині XV ст. [Електронний ресурс] / Ю. Зазуляк. – Доступно з: www.history.org.ua/JournALL/ruthenica/6/10.pdf.
29. *Кісь О.* Жінка в традиційній українській культурі (Друга половина XIX – початок XX ст.) / О. Кісь. – Львів : Ін-т народознавства НАН України, 2008. – 272 с.
30. *Медвідь-Пахомова С. М.* Еволюція антропонімних формул у слов'янських мовах / С. М. Медвідь-Пахомова. – Ужгород, 1999. – 248 с.
31. *Пахомова С. М.* Одноймення братів та сестер: причини та мотиви / С. М. Пахомова // *Studia Slavistica*. Вип. 9 : Ономастика. Антропоніміка : зб. наук. ст. / [упоряд. і відп. ред. : С. Пахомова, Я. Джоганик]. – Ужгород : Вид-во Олександри Гаркуші, 2009. – С. 62–68.
32. *Сторонська Т.* Роль хресних батьків в обряді хрещення та у житті християнина: літургійно-моральний аспект / Т. Сторонська. – [Б. м.], 2007. – 94 с.
33. *Церковний календар української греко-католицької церкви.* – Львів, 1998.

Використані джерела

1. Метричні книги греко-католицької церкви Св. Параскеви у Львові / Львівський державний історичний архів. – Ф. 201. – Оп. 4а. – Спр. 3297. – (1900–1901).
2. Там само. – Спр. 3298. – Арк. 1–17, 39–60. – (1902–1903).
3. Там само. – Спр. 3299. – Арк. 1–20, 46–66. – (1904–1905).
4. Там само. – Спр. 3300. – Арк. 2–24, 55–76. – (1906–1907).
5. Там само. – Спр. 3301. – Арк. 1–24, 47–71. – (1908–1909).
6. Там само. – Спр. 3302. – Арк. 1–21, 42–68. – (1910–1911).
7. Там само. – Спр. 3303. – Арк. 1–26, 53–78. – (1912–1913).
8. Там само. – Спр. 3304. – Арк. 1–26, 35–62. – (1914–1915).
9. Там само. – Спр. 3305. – Арк. 1–6, 17–21, 33–38, 51–58. – (1916–1919).
10. Там само. – Спр. 3306. – Арк. 1–6, 21–28, 41–56. – (1920–1923).
11. Там само. – Спр. 3307. – Арк. 2–9, 22–29, 48–56. – (1924–1926).
12. Там само. – Спр. 3308. – Арк. 9–18, 22–31, 46–57. – (1927–1929).
13. Там само. – Спр. 3309. – Арк. 2–11, 30–38, 54–62. – (1930–1932).
14. Там само. – Спр. 3310. – Арк. 12–19, 21–31, 55–63. – (1933–1935).
15. Там само. – Спр. 3311. – Арк. 22–47, 70–84. – (1936–1938).
16. Там само. – Спр. 3312. – Арк. 1–9, 27–44, 62–83, 97–111, 126–139. – (1939–1943).

MULTICOMPONENT WOMEN NAMES IN LVIV NAME LIST (FIRST PART OF XX CENTURY)

Lesia Lunyo

*Ivan Franko National University of Lviv
1, Universytetska Str., Lviv, 79000, Ukraine
lesia-lu@ukr.net*

The article reviews the reasons behind multicomponent names of Lviv citizens. The research data have been obtained by way of listing the names from parish birth registers of the first part of XX century available from St Paraskeva Church. Family and church influence on name choice has been examined alongside the correlation of these names with social group of newborn child's parents.

Key words: multicomponent names, social group, name choice, Lviv, anthroponomical fashion.

**МНОГОКОМПОНЕНТНЫЕ ЖЕНСКИЕ ИМЕНА
В ИМЕННИКЕ ЛЬВОВА (ПЕРВАЯ ПОЛОВИНА XX В.)**

Леся Луцьо

*Львовский национальный университет имени Ивана Франко
ул. Университетская, 1, Львов, 79000, Украина
lesia-lu@ukr.net*

В статье рассмотрены причины появления многокомпонентных названий львовян. Материал исследования, женский именник прихожан церкви Св. Прасковьи первой половины XX в., получен методом сбора карточек метрических записей о рождении. Рассмотрено семейное и церковное влияние на выбор имен, соотношение этих имен с социогруппой родителей новорожденных.

Ключевые слова: многокомпонентные имена, социогруппа, выбор имени, Львов, антропонимная мода.

Стаття надійшла до редколегії 21.09.2010

Прийнята до друку 15.11.2010